

i Deres Metode. Det er det samme, jeg vil sige her. Det synes mig nemlig at være et stort Fortrin, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har afløst det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) paa Chefsministerpladsen. Jeg læste en Gang i Sommer i et Blad angaaende det store Kongetog i Vestjylland, som jeg vel skal vogte mig for at kalde et Bacchustog, at man herovre i Vestjylland blandt de vestjydske Bønder navnlig beundrede I. C. Christensen — undskyld, at jeg citerede Avisen — det ærede Medlem fra Ringkøbing, fordi han var, hvad man derovre kalder lumsk, lumsk i god Betydning, som de mene i Vestjylland, saaledes at han kunde skjule sine Hensigter, at han kunde dreje de andre en Knap, og en skønne Dag saa var de der, uden at de vidste af det. Denne Beundring for det, som de i Vestjylland kalder Lumskhed, ligger mere eller mindre hos os, som ere bondefødte. Jeg tror, det er en Arv, vi have fra ældre Tid, fra vore Forfædre, men som jeg tror, vi skulde se at slippe af med. Det var nødvendigt, maaske, for vore Forfædre i sin Tid at være saadan. Denne Egenskab udvikledes hos dem under Kampen for Tilværelsen, saaledes som den overhovedet fremkalder hensigtsmæssige Egenskaber, og de brugte den til Nødværge i de vanskelige Situationer, de havde med dem, de havde over sig. Men jeg tror, vi skulde komme væk fra denne Egenskab og væk fra at beundre den. Jeg tror, vi skulde blive aabne i vort Sind, det tror jeg, vi skulde lægge Vægt paa, saaledes at vi ikke mere beundre Lumskhed, men Aabenhed, Retlinethed, den fribaarne Mand. Det burde fremtidig blive Bondens Adelsmærke.

Hvad nu angaar de Opgaver, den nuværende Regering har sat sig, vil jeg udtrykke min Glæde over det Tilsagn, der er givet om et Forslag angaaende en ny Valgkredsordning. Det forekommer mig, at Forsømmelsen paa dette Punkt er en af Venstrereformpartiets store Synder. Jeg har hørt et Medlem af Reformpartiet en Gang i en Forhandling ude i Landet angaaende dette Spørgsmaal sige følgende: Det er dog ogsaa et stort Spørgsmaal, om de danske Landbrugere skulde være saa ivrige for at afgive den politiske Overvægt, de have her i Landet, der er vist ingen Grund til at forhaste sig i den Sag. Det var hans Raad til den Forsamling af Landbrugere, vi talte til, men det var et daarligt Raad, jeg synes, de danske Bønder skulde være ivrige just efter at ordne denne

Sag paa en fornuftig og retfærdig Maade, de skulde være ivrige for, at Retfærdighed paa det Punkt sker Fyldest. Hvis de Herre ikke ere det, hvis de foretrække at fortsætte saaledes, som de have begyndt, saaledes at de i mangfoldige Tilfælde efter min Opfattelse tage Magten mere som et Rov end som en Forpligtelse til at gennemføre deres Politik, saa Retfærdighed sker Fyldest, saa tror jeg, det ender med, at de sætte sig selv udenfor Spillet. Jeg tror ikke, det ender med, at de pludselig miste al Indflydelse i Landet, men at saa løbe de straks ud i en stiv og stædig og sur Reaktion, hvorunder de vel nok kunne sidde og hindre en Del af det, vi andre ville af Fremskridt, men som i Virkeligheden er en Stilling saa daarlig, at de danske Bønder have fortjent en langt bedre, en Stilling, som slet ikke kan sammenlignes med den, de kunde faa, om de valgte at være med blandt de førende Kræfter i Fremskridtets Tjeneste. Jeg synes t. Eks., at det ganske særlig vilde klæde det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) at være ivrig i denne Sag. Jeg synes, at det ærede Medlem, der sidder i den allermindste Valgkreds i Landet og vælges af nogle faa Hundrede Vælgere, hvis enkelte Stemmer gælde — jeg husker ikke nøje —, men 6—8 eller 10 Gange mere end de Stemmer, som t. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vælges med — jeg synes, at det ærede Medlem fra Lejre netop skulde have følt sig brøstholden, følt sin Samvittighed noget betyngtet ved at sidde paa disse Vilkaar i sin Valgkreds, og at han skulde have været ivrig til at føre an i denne Sag. Men det ærede Medlem har ikke ført an i denne Sag, det ærede Medlem har overhovedet i de senere Aar ikke ført an i ret mange Sager, og det er vel sagtens af den Grund, at han, som en anden Gaardmand fra Ringstedegnen udtrykte sig, er en overmaade konservativ Mand. Jeg vil ogsaa yde min Tilslutning til den Tanke, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) forleden fremsatte, naar han betonedede det ønskelige i, at vi faa indført Omvalg samtidig med en ny Valgkredsordning. Der er saa meget naturligare Anledning dertil, som dette Krav findes opført paa mit Partis Program.

I øvrigt søgte Konseilspræsidenten navnlig at bestemme sin egen Stilling i vor Politik i Øjeblikket ved at gøre sig til Fører i, hvad han kaldte det selvstændige Venstre. Den højtærede Konseils-